

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR. 7814

Pe rol este acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII (CNSAS), în contradictoriu cu pârâtul M.G. și intervenienții în interesul pârâtului D.I., M.G., T.V., P.C., B.E., L.N., I.I., I.L.S. și M.A., având ca obiect „acțiune în constatare”.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 7.12.2011, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea a amânat succesiv pronunțarea la data de 14.12.2011, 20.12.2011 și apoi pentru azi, 21.12.2011.

CONSIDERENTE

Deliberând asupra prezentei cauze, constată următoarele:

Prin **acțiunea** înregistrată sub nr.unic. 6433/2/2010 pe rolul Curtii de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul M.G., să se constate calitatea acestuia de colaborator, precum și de lucrător al Securității.

În motivarea acțiunii, a arătat că prin cererea nr. P 5185/09/17.11.2009, adresată C.N.S.A.S. de către cotidianul “Evenimentul Zilei”, s-a solicitat, în temeiul Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător/colaborator al Securității, a pârâtului.

Ținând cont de faptul că pârâtul este membru al Consiliului director al Fundației “Orient Expres” și având în vedere prevederile art. 3 lit. y din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, cererea formulată de cotidianul “Evenimentul Zilei” este legală.

Pe de o parte, așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/902/26.03.2010, pârâtul a avut gradele de locotenent (1973, 1974) și, respectiv, locotenent major (1975) în cadrul Securității Municipiului București.

Așa cum reiese din toate documentele evidențiate în Nota de Constatare și depuse la dosar, activitatea pârâtului, în calitate de angajat al fostei Securități, se remarcă prin acțiunile ce au avut ca efect îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, recunoscute și garantate de legislația în vigoare la acea dată:

~ dreptul fundamental la viață privată, prevăzut de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Pe de altă parte, așa cum rezultă din cuprinsul aceleiași Note de Constatare nr. DI/I/902/26.03.2010, pârâtul este titularul dosarului fond rețea nr. R 1119 (cotă C.N.S.A.S.), deschis ulterior trecerii sale în rezervă din calitatea de ofițer al Securității.

Astfel, aflându-se în detenție la Penitenciarul Aiud, pârâtul a fost recrutat, în calitate de informator, de către Biroul Contrainformații al acestei unități, la data de 13.07.1986 acesta semnând un angajament olograf, preluând numele conspirativ "M."

Motivul recrutării l-a reprezentat încadrarea informativă a deținuților din acest penitenciar.

În probațiunea cazului de față, reclamantul a înțeles să folosească următoarele informații furnizate de către pârât organelor de Securitate, de-a lungul perioadei de colaborare cu acestea:

- "Într-o altă împrejurare (în cameră), intervenind într-o discuție pe teme de artă își exprima părerea că oamenii de cultură și artă din țara noastră, scriitori, dramaturgi, regizori, actori, pictori, etc. ar trebui să <incrimineze> în creațiile lor lipsa de libertăți democratice și politica internă a șefului statului nostru, să se angajeze în mod deschis și pe înțelesul tuturor, împotriva acestuia, considerând lipsite de valoare și interes, operele artistice care recurg la metafore, simboluri, alegorii etc. Susținea, ca și I.L., lipsa de valoare educativă a operelor unor scriitori, artiști etc., care în loc de a lua atitudine împotriva nedreptăților din România fac compromisuri morale. Discuțiile pe această temă au fost mai cuprinzătoare, dar în esență ideea exprimată de O. era aceea că, în aprecierea valorii unei opere literare, de artă etc. nu criteriul estetic trebuie avut în vedere, ci cât <incriminează>, pe înțelesul tuturor, iar scriitorii și ceilalți oameni de cultură și artă au valoare în măsura în care iau atitudine cetățenească împotriva <nedreptăților> și înfundă închisoarea".
- "Concepțiile și ideile lui D.I. despre societate, despre om, viață și lumea înconjurătoare pot fi sintetizate pe două coordonate principale și anume: că primordial pentru existența umană ar fi dreptul omului la emigrare, iar o societate care nu recunoaște acest drept este primitivă, indiferent de alte merite și realizări, și în al doilea rând că socialismul ar fi o orânduire socială și un sistem falimentar, politic și economic, și care ar duce la degradarea omului prin <îngrădirile> puse în calea realizării personale a acestuia. În ceea ce privește dreptul la emigrare, el constituie (în opinia celui în cauză), substanța, esența <drepturilor omului>, potrivit raționamentului că aceste <drepturi>, chiar dacă ar fi recunoscute în toată lumea, ar fi lipsite de eficiență atâta timp cât omul nu și le poate exercita acolo unde el dorește să viețuiască. Deci, în lipsa dreptului de a emigra și a se stabili în ce țară dorește el, exercitarea celorlalte <drepturi umanitare> nu-i sunt folositoare omului. În acest spirit comentează și dialogul Est-Vest și în special Conferința de la Viena, susținând că atâta timp cât țările socialiste nu vor <deschide granițele>, pentru ca oamenii să plece unde vor, <concesiile> (eventuale), pe care le-ar face privind celelalte <drepturi ale omului> și privind dezarmarea nu ar avea nici o valoare. Apreciază laudativ politica de <forță> și <presiunile> țărilor occidentale, în acest sens fiind de părere că acestea și în primul rând N.A.T.O. nu ar trebui să accepte nici o propunere de dezarmare nucleară sau la alte armamente, întrucât numai în acest mod vor putea obliga țările socialiste să <cedeze>, să <deschidă granițele> și să <elibereze oamenii din închisori>. Este și el adeptul teoriei <îngenuncherii> U.R.S.S. și a aliaților săi, pe calea cheltuielilor pentru înarmare, considerând că numai prin <foamete> și <forță>

<socialismul va fi <<îngenuncheat>. A argumentat de mai multe ori această teorie cu date pe care le-ar cunoaște despre situația din U.R.S.S., starea economică și nivelul de trai foarte scăzut din această țară. Este ferm convins că țările capitaliste își vor impune punctul de vedere și politica lor în privința <drepturilor omului>, și că în curând toți <deținuții politici> vor fi puși în libertate, o libertate pe care o vede venind din exterior și nu din interior, considerând însă că familiile deținuților ar trebui să facă mai multe <reclamații> și <plângeri> în exterior, despre situația din România. /.../ În România, spune el, spiritul de <masă>, de <colectivitate>, favorizează mediocritatea și <nonvalorile>, în dauna <capacităților> a celor cu inițiativă, care în Occident și în primul rând, în S.U.A. sunt încurajați, bine plătiți și li se pune totul la dispoziție. La început am pus aceste idei pe seama (poziției sale <negativiste> față de politica și conducerea superioară de partid și de stat, judecând după fapta pentru care a fost condamnat, dar în mai multe rânduri am constatat cu surprindere că apreciază ca <propagandă mincinoasă> inclusiv istoria țării și evenimente ale trecutului poporului român, așa cum sunt ele descrise de cărți și lucrări de specialitate, publicate de istorici români reputați. Așa de pildă, neagă personalitatea lui Mircea cel Bătrân și rolul de bastion al luptei antiotomane jucat de el în această parte a Europei, consideră că materialul publicat recent, cu prilejul a 600 de ani de la domnia lui Mircea, în care sunt evocate luptele poporului român pentru independență, ca o propagandă în favoarea unor <interese personale> (politice) ale șefului statului, pe Mihai Viteazu îl consideră mercenar și îi contestă conștiința unității naționale cu privire la unirea celor trei țări românești, care ar fi fost făcută cu intenții de cotropire, și nu la unirea unui singur stat, despre Tudor Vladimirescu susține la fel, că a fost mercenar și că mișcarea populară condusă de el nu a fost o revoluție, datele istorice fiind falsificate pentru a corespunde unei <istoriografii comuniste>, care ar mistifica adevărul cu scop de <propagandă>, ș.a.m.d.”

A apreciat reclamantul că natura informațiilor prezentate anterior și furnizate de către pârât Securității este de domeniul evidenței; prin notele citate, pârâtul a semnalat concepțiile ostile ale unor deținuți față de politica regimului dictatorial din România acelei epoci.

A semnala Securității convingerile intime despre viață și societate ale unui individ nu înseamnă altceva decât o încălcare flagrantă a dreptului la viață privată și, implicit, a dreptului la liberă exprimare a ideilor și opiniilor.

A mai arătat reclamantul că, într-o altă ordine de idei, aflându-ne în prezența unei recrutări de colaborator aflat în stare de detenție, în accepțiunea art. 2 lit. b din Ordonanța de Urgență nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, nu prezintă relevanță circumstanțele recrutării.

Astfel, nu importă că recrutarea de față s-a produs în timpul executării unei pedepse privative de libertate.

Apreciază reclamantul că informațiile furnizate de către pârât nu intră în sfera de incidență a art. 2 lit. b teza II din Ordonanța de Urgență nr. 24/2008, întrucât pentru a putea opera această circumstanță exoneratoare instituită de legiuitor, trebuie să rezulte că informațiile au fost furnizate pentru motivele care au constituit temeiul condamnării.

Or, în cazul în speță, pârâtul a fost condamnat pentru comiterea unor infracțiuni în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu în calitate de ofițer de Securitate. Informațiile reținute de către reclamant se referă exclusiv la denunțarea unor manifestări și atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Pe cale de consecință, ceea ce este incident în speță este stricta furnizare de informații care să întrunească cele două condiții cumulative impuse de legiuitor.

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. Această condiție este asigurată deoarece pârâtul a furnizat informațiile relatate pe larg mai sus. Potrivit cadrului legal, pentru reținerea calității de colaborator al Securității este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de lege, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Deci, reținerea calității de colaborator este legată de stricta furnizare a unor informații de natura celor impuse de legiuitor. Aceasta și pentru că art. 2 lit. b din norma citată nu condiționează în niciun fel cadrul în care să se desfășoare activitatea de transmitere de informații și, unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Și această condiție este asigurată deoarece, pe de o parte, nu cade în sarcina reclamantului probarea încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, ci, așa cum și textul de lege o arată, constatarea calității de colaborator al Securității are loc atunci când persoana verificată, prin informațiile furnizate, a făcut posibilă suprimarea sau îngrădirea acestor drepturi. Și această condiție este asigurată deoarece, prin furnizarea acestor date, s-au îngrădit dreptul la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice și dreptul la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe art. 2 lit. a și lit. b, 3 lit. y, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, coroborate cu art. 31 alin. 2, art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 112 al Codului de Procedură Civilă.

Pentru dovedirea acțiunii, au fost depuse următoarele înscrisuri: Nota de Constatere nr. DI/I/902/26.03.2010, aprobată de către Colegiul C.N.S.A.S.; Cererea nr. P 5185/09/17.11.2009, adresată C.N.S.A.S. de către Cotidianul "Evenimentul Zilei"; Dosar nr. I 472 (cota C.N.S.A.S.), f. 1, 8, 46, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 70, 71, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 81-85; Dosar nr. R 1119 (cota C.N.S.A.S.), integral; Dosar nr. P 13789 (cota C.N.S.A.S.), vol. 2, 13, 21, 22, 23, 24, 25, 26; Dosar nr. I 134153 (cota C.N.S.A.S.), vol. 1, f. 152, 316, 340; Dosar nr. I 211061 (cota C.N.S.A.S.), f. 1, 2, 3, 4, 229, 230, 231.

Prin *întâmpinarea* depusă în ședința publică de la data de 3.11.2010, pârâtul a depus întâmpinare, prin care a invocat, în principal, excepțiile inadmisibilității acțiunii, în raport de dispozițiile art. 109 alin. 2 raportat la art. 105 alin. 2 Cod procedură civilă, ori a dispozițiilor art. 3 din OUG nr. 24/2008 și prematurității acțiunii, față de dispozițiile art. 10 din OUG nr. 24/2008 și respectiv art. 35 alin. 2 din Regulamentul de organizare și funcționare al CNSAS, solicitând admiterea acestora și respingerea acțiunii în consecință. În subsidiar, a solicitat respingerea acțiunii introductive ca fiind neîntemeiată, față de neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege în cuprinsul art. 2 lit. a și lit. b din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității. Totodată, a solicitat ca, în raport de dispozițiile art. 274 Cod procedură civilă, să se dispună obligarea părții adverse la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu.

La data de 14.03.2011, a formulat *cerere de intervenție accesorie* în favoarea pârâtului numitul D.I..

În cuprinsul cererii a arătat că a fost deținut în Penitenciarul Aiud în perioada 13.06.1983 – 6.02.1988, calitate în care a putut constata situația reală de fapt din care rezultă că pârâtul a avut în acea perioadă un comportament manifest împotriva regimului comunist, solidarizându-se cu ceilalți deținuți politici și fiind forțat să dea notele informative invocate în Nota de constatare.

A precizat că, odată încarcerat, deținuții nu mai aveau drepturi și libertăți, deci acestea nu mai puteau fi îngrădite sau încălcate de activitățile pârâtului. Cererea de intervenție a fost întemeiată pe art.49 și urm. C.pr.civ.

Ulterior, la 12.04.2011, au mai formulat *cereri de intervenție accesorii* similare și numiții M.G., T.V., P.C., B.E., L.N., I.I., I.L.S., M.A..

Cererile de intervenție accesorie au fost încuviințate în principiu în ședințele publice din 16.03.2011 și, respectiv, 11.05.2011.

Prin *încheierea de ședință din 22.06.2011* au fost respinse excepțiile nulității cererii de chemare în judecată, prematurității și inadmisibilității, pentru motivele menționate în considerentele încheierii.

În cauză a fost administrată, la cererea părților, proba cu înscrisuri, fiind respinsă ca inutilă proba cu martori.

Analizând cererea de chemare în judecată, pe baza probelor administrate și a dispozițiilor legale aplicabile, Curtea constată că prezenta acțiune este întemeiată pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare:

Dispozițiile art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008 definesc noțiunea de *lucrător* al Securității ca fiind „orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv de ofițer acoperit, în perioada 1945 – 1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului”.

Din cuprinsul acestei prevederi legale, rezultă că pentru a se putea reține calitatea invocată, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989.

În speța dată, această condiție este asigurată deoarece pârâtul a avut gradele de locotenent și, respectiv, locotenent major în cadrul Securității Municipiului București anterior anului 1989, astfel cum rezultă inclusiv din documentele semnate personal de acesta.

2. În calitatea menționată la punctul 1, persoana să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Și această condiție este evident asigurată în cauză, prin acțiunile expuse pe larg în nota de constatare întocmită de reclamant și dovedite cu înscrisurile depuse la dosar.

Așa cum se poate observa, toate măsurile întreprinse de către pârât au încălcat flagrant drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare și la acea dată.

Acțiunile pârâtului au presupus grave imixțiuni în viața privată, încălcându-se dreptul fundamental la viață privată, prevăzut de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Astfel, în calitatea sa de ofițer de Securitate, pârâtul a întreprins o serie de verificări asupra unui preot ortodox, fost deținut politic, aflat în atenția Securității în vederea stabilirii "activității sale prezente", procedându-se la o "contactare în vederea influențării pozitive" a persoanei aflate în atenția acestei instituții, reținându-se documentele întocmite chiar de către acesta și care se regăsesc în dosarul fond informativ nr. I 472 (cotă C.N.S.A.S.), al cărui titular este persoana urmărită.

De asemenea, pârâtul este și titularul unui dosar fond penal nr. P 13789 (cotă C.N.S.A.S.), în acest dosar regăsindu-se o Caracterizare a acestuia, în care se menționează că: "a fost ofițer activ în Ministerul de Interne între anii 1970-1983. În cei 13 ani cât și-a desfășurat activitatea în Ministerul de Interne s-a remarcat ca ofițer energetic, conștiincios, perseverent, care a muncit cu simț de răspundere pentru executarea atribuțiilor de serviciu. A fost serios, disciplinat, cu o comportare corectă".

Curtea constată, față de cele expuse, că prin aceste activități pârâtul a îngrădit drepturile și libertățile recunoscute de legislația în vigoare la acea dată, respectiv dreptul la viață privată, libertatea de exprimare și libertatea conștiinței și a religiei.

Nu pot fi reținute apărările pârâtului în sensul că a desfășurat activitățile respective în deplină conformitate cu legea și cu ordinele primite, întrucât rațiunea adoptării legislației privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și consecințele hotărârilor judecătorești pronunțate în urma parcurgerii procedurilor prevăzute de O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008 este arătată chiar în preambulul O.U.G. nr.24/2008, în care se arată că „în perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale”.

Rezultă fără echivoc că rațiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoașterii de către membrii unei societăți postcomuniste a fostului regim totalitar, depășirii nivelului organizatoric, intelectual și moral impus de un sistem caracterizat prin structuri și moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, creării unei culturi politice autentice și a unei societăți civilizate, verificării a posteriori a comportamentului persoanelor care în prezent, candidează pentru sau după caz, ocupă demnități ori funcții publice (aflându-se în situația de a fi garanții Constituției și ai democrației) sau dețin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv și neinstituind o responsabilitate penală a celor în privința cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securității.

În esență, sub aspectul care interesează în cauză, OUG nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, urmărește scopul de deconspirare, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate, sau au efectuat activitățile prevăzute de actul normativ, prin consemnarea publică – publicarea în Monitorul Oficial al României Partea a III-a, și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S., în temeiul art.12 alin.1 din ordonanță, a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art.3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecințe de ordin moral în privința celor care au încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

În acest context rolul instanței judecătorești investite cu soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător sau după caz, colaborator, al Securității, nu este acela de a stabili vinovații sau de a le aplica pedepse și de a le individualiza, instanța nerealizând o justiție retributivă, ci de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. și eventual, a altor probe, întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege pentru existența calității în discuție, rațiunea legii și rolul instanței fiind în acord cu principiile stabilite atât prin Rezoluția Adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr.1096/1996, cât și prin jurisprudența C.E.D.O. ca expresie a celor mai înalte idei despre justiție și echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunțată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Așadar, fiind îndeplinite în cauză toate condițiile legale evocate anterior, Curtea apreciază că prezentul capăt de cerere este întemeiat, urmând a-l admite, în temeiul art.11 raportat la art.2 lit.a din OUG 24/2008, și a constata calitatea pârâtului de lucrător al Securității în sensul legii.

Referitor la cel de-al doilea capăt de cerere, privind constatarea calității de *colaborator* al Securității pentru pârât, Curtea reține că din conținutul

angajamentului din 13.07.1986 (fila 66) reiese că pârâtul a acceptat colaborarea în secret cu organe ale Securității statului în vederea încadrării informative a deținuților din Penitenciarul Aiud, sub numele conspirativ „M.”.

Înainte și după semnarea angajamentului, pârâtul a furnizat benevol informații referitoare la deținuții din Penitenciarul Aiud care ar avea un comportament ostil regimului.

Dispozițiile art.2 lit.b din OUG 24/2008 definesc noțiunea de *colaborator al Securității ca fiind persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor;*

Din probele administrate în cauză de reclamant, reiese că prima condiție impusă de dispozițiile legale precitate, este îndeplinită, pe parcursul colaborării cu organele de Securitate, pârâtul furnizând informații despre atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Față de conținutul înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, Curtea reține că prin informațiile furnizate, pârâtul a îngădit dreptul la libertatea de exprimare a persoanelor vizate în notele informative întocmite ca urmare a angajamentului de colaborare cu structurile Securității, neputându-se reține susținerea intervenienților în sensul că deținuții erau privați, oricum de o astfel de libertate (câtă vreme acțiunile pârâtului au fost tocmai de natura celor instrumentate de statul totalitar pentru îngădirea acestei libertăți), fiind astfel îndeplinită și cea de-a doua condiție, prevăzută de dispozițiile art.2, lit.b din OUG 24/2008.

În consecință, având în vedere cele reținute anterior, Curtea apreciază ca fiind întemeiat și cel de-al doilea capăt al acțiunii, sens în care va admite în întregime acțiunea și va constata, atât calitatea de lucrător, cât și aceea de colaborator al Securității în privința pârâtului.

În raport cu soluția de admitere pronunțată cu privire la cererea principală, vor fi respinse cererile de intervenție accesorie formulate în favoarea pârâtului, ca neîntemeiate.

DISPOZITIV

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str.Matei Basarab nr.55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâțul M.G.

Constată calitatea pârâțului M.G. de lucrător al Securității.

Constată calitatea pârâțului M.G. de colaborator al Securității.

Respinge ca neîntemeiate cererile de intervenție accesorie formulate de intervenienții în interesul pârâțului D.I., M.G., T.V., P.C., B.E., L.N., I.I., I.L.S. și M.A., toți cu domiciliul procesual ales București.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică azi, 21.12.2011.

LUMEA JUSTITIEI.RO